

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50, miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocznie
24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobne-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

o utworzeniu Ministerstwa Robót Publicznych.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co nastę-
puje:

Art. I.

Zostaje utworzone Ministerstwo Robót Publicz-
nych.

Art. II.

Do zakresu działania Ministerstwa Robót Pub-
licznych należą następujące sprawy:

1. Budownictwo wodne, meljoracje, współdzia-
lanie w meljoracjach rolnych i opinjowanie odnos-
nych planów, budowa dróg wodnych śródziennych,
przystani rzecznych, portów i wieksze na nich ro-
boty konserwacyjne, wreszcie nadzór nad gospodar-
ką organów samorządnych i instytucji publicznych
i prywatnych w tej dziedzinie;

2. Budowa i utrzymanie publicznych dróg ko-
łowych i mostów, tudzież nadzór nad gospodarką w
tej dziedzinie organów samorządnych o charakterze
publicznym;

3. Budowa i przebudowa wszelkich budynków
państwowych z wyjątkiem kolejowych, górniczych
i strategicznych, nadzór nad gospodarką budowlaną
organów samorządnych i instytucji o charakterze
publicznym;

4. Osadnictwo ludzkie (zabudowanie, regula-
cja i urządzenia techniczne użyteczności publicznej
miast, wsi i zdrojowisk, polityka budowlana), tu-
dzież odbudowa osad, zniszczonych wojną lub kłes-
kami elementarnymi;

5. Pomiar i badania kraju pod względem przy-
rodniczym, badania materiałów budowlanych i t. p.,
tudzież wydawanie przepisów budowlanych w intere-
sie dobra i bezpieczeństwa publicznego;

6. Sprawy ogólne administracji i policji technicz-
nej z wyjątkiem spraw kolejowych, górniczych,
przemysłowych i żeglugi, sprawy wydawania zezwo-
leń administracyjno-technicznych, wreszcie przygo-
towanie ustawodawstwa w powyższych sprawach
technicznych;

7. Współdziałanie z Ministerstwem Wyznań R. i
Oświecenia P. w organizacji szkolnictwa zawodowe-
go i technicznego.

Art. III.

Dziedziny, w artykule poprzedzającym wymie-
nione, zostają wyjęte z kompetencji Ministrów Pra-
cy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Ko-
munikacji, względnie kompetencja tych Ministerstw
zostaje odpowiednio ograniczona.

Art. IV.

Wewnętrzna organizację Ministerstwa Robót
Publicznych tudzież organizację podległych mu urzę-
dów technicznych porucza się Ministrowi Robót Pub-
licznych.

Art. V.

Tworzy się Państwową Radę Techniczną, w
skład której mają wejść reprezentanci fachowych in-
stytucji, stowarzyszeń technicznych, wyższych szkół
technicznych, przedstawiciele organizacji samorząd-
nych i społecznych oraz interesowanych Ministerstw.
Ilość członków tej Rady tudzież zakres i sposób
jej działania oznaczy Rada Ministrów na wniosek
Ministra Robót Publicznych.

Nadto Minister Robót Publicznych może powo-
ływać w miarę potrzeby specjalne Komitety.

Art. VI.

Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Mi-
nistrowi Robót Publicznych w porozumieniu z intere-
sowanymi Ministrami.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Robót Publicznych

(—) *Pruchnik.*

Dan w Warszawie 16 stycznia 1919 r.

OKÓLNIK

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych do obywateli
Komisarzy Ludowych, Prezydentów i Burmistrzów
miast w przedmiocie zatwierdzenia przez władze
nadzorcze uchwał komunalnych, dotyczących zacia-
gania pożyczek.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina
Obywatelom Komisarzom Ludowym, Prezydentom
i Burmistrzom miast, że dla prawomocności uchwały
sejmiku, względnie Rady miejskiej, o zaciągnięciu
przez związek samorządny pożyczki niezbędne jest
uzyskanie zatwierdzenia powyższej uchwały przez
władze nadzorcze w myśl dotychczas obowiązują-
cych przepisów ordynacji powiatowych i miejskich
dla b. Generał-Gubernatorstw Warszawskiego i Lu-
belskiego (dla b. Generał-Gubernatorstwa Warsza-
wskiego: Art. X p. 2 Ordynacji Powiatowej, Dz. Rozp.
dla b. G. G. W., Nr. 20; § 13. Ordynacji Miejskiej,
Dz. Rozp. dla b. G. G. W. Nr. 12; § 13 Ordynacji dla
m. st. Warszawy, Dz. Rozp. dla b. G. G. W. Nr. 32;
dla b. Gen.-Gub. Lubelskiego: § 15 p. 4 Ordyn. Powia-
towej, Dz. Rozp. C. i K. Zarządu Wojskowego w
Polsce, Cz. XVII/1917; § 6 p. d. Ordynacji dla więk-
szych miast, Dz. Rozp. C. i K. Zarz. Wojsk. w Pol-
sce, Cz. XXV/1916; § 6 p. d. Ordynacji dla mniejs-
szych miast, Dz. Rozp. C. i K. Zarz. Wojsk. w Pol-
sce, Cz. XXV/1916).

Prawa b. Szefa Administracji przy G. G. Warsz.
oraz b. Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego,
wyszczególnione w wyżej wymienionych przepisach,
przysługują obecnie Ministrowi Spraw Wewnętrz-
nych w porozumieniu co do pożyczek z Ministrem
Skarbu, prawa zaś b. naczelników powiatu i b.
komend obwodowych przysługują Komisarzom Lu-
dowym (Art. 2 Dekretu Rady Regencyjnej z dnia
4/XI 1918 r. Dz. Praw. Nr. 16; Art. 2. Rozp. Minist.
Spr. Wewn. z dn. 14/XI 1918 r. Monitor Polski
Nr. 205/18; Art. 1 Rozp. Min. Spr. Wewn. Dz. Urzęd.
Minist. Spr. Wew. Nr. 1).

Wraz z uchwałą sejmiku względnie Rady miej-
skiej o zaciągnięciu pożyczki władze samorządowe
winny przedkładać władzom nadzorczym w dwóch
egzemplarzach dane, na podstawie których Minister-
stwo Spraw Wewnętrznych, wzgl. Komisarz Ludowy
będzie mógł powziąć opinię co do sytuacji finanso-
wej danego związku samorządowego oraz celowości
zaciągnięcia pożyczki. Do danych tych zalicza się:
1) preliminarz budżetowy na bieżący okres finan-
sowy, 2) sprawozdanie z wykonania budżetu za rok
ostatni lub, gdyby nie było jeszcze przygotowane,
za rok przedostatni, 3) wykaz dotychczasowych dłu-
gów komunalnych, 4) wykaz wartości majątku ko-
munalnego, 5) oznaczenie celu, na jaki pożyczka ma
być zaciągnięta, przyczem związek samorządny win-
ien przedstawić dostateczne dowody niezbędności
potrzeby, na zaspokojenie której zaciąga się pożycz-
ka, oraz bezwzględnej użyteczności tej pożyczki,
6) przybliżony kosztorys robót, o ile pożyczka ma
być na podobny cel zaciągnięta, 7) określenie rodza-
ju i formy pożyczki, t. j., czy pożyczka ma być dłu-
gos., czy krótkoterminowa, obligacyjna, wekslowa
i t. p., 8) plan amortyzacji pożyczki, i 9) wyszczególnie-
nie specjalnych gwarancji dla wierzycieli, o ile
mają być udzielone.

Jeżeli pożyczka ma być zaciągnięta przez zwią-
zek samorządny ze skarbu Państwa na prowadzenie
robót publicznych, natenczas winno się przestrzegać
warunków, ustalonych w okólniku Ministra Spraw
Wewnętrznych i Ministra Pracy z dnia 27 grudnia
1917 r., Nr. 27674/S.5996.

W wypadku, gdyby związek samorządny, zwraca-
jący się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o
zatwierdzenie pożyczki, nie zastosował się do wyma-
gań niniejszego okólnika, Ministerstwo bezwzględnie
odmówi zatwierdzenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *K. Sienkiewicz.*

DEKRET

w przedmiocie organizacji Urzędów Ochrony Lasów.

Art. 1. Nadzór ogólny nad wykonywaniem przepi-
sów o ochronie lasów należy do zakresu działania
Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W celu wykonywania ochrony lasów powołane
zostają Urzędy Ochrony Lasów pod naczelnem kie-
rownictwem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwa
wch.

Art. 2. Urzędy Ochrony Lasów stanowią:
Główny Inspektor Ochrony Lasów,
Okręgowi Inspektorowie Ochrony Lasów,
Komisarze i Podkomisarze Ochrony Lasów,
Urzednicy pomocniczy i gajowi.

Art. 3. Nadto w celu sprawowania czynności
poniżej w art. 8 wymienionych, wymagających kole-
gjalnego rozstrzygnięcia, powołane będą Komisje
Ochrony Lasów:

a) Okręgowe—w miastach, w których urzędują
Okręgowe Komisje Ziemskie, oraz

b) Główna—przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr
Państwowych

Art. 4. Główny Inspektor kieruje działalnością
Inspektorów Okręgowych i podwładnych im urzęd-
ników Ochrony Lasów i sprawuje nad nimi nadzór
techniczny i służbowy. Główny Inspektor Ochrony
Lasów uczestniczy w posiedzeniach Głównej Komis-
ji Ochrony Lasów, zarządza kancelarią i kieruje bie-
giem spraw tej Komisji.

Art. 5. Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów kie-
ruje działalnością urzędników Ochrony Lasów w
swoim okręgu, oraz sprawuje nad ich działalnością
nadzór techniczny i służbowy. Okręgowy Inspektor
Ochrony Lasów prowadzi kancelarię Komisji Okrę-
gowej Ochrony Lasów, uczestniczy w jej posiedze-
niach i kieruje biegiem spraw. Do pomocy Okręgo-
wy Inspektor Ochrony Lasów ma sobie przydaną
potrzebną liczbę Komisarzy, Podkomisarzy i referen-
tów. Komisarze zastępować mogą Inspektora
Okręgowego Ochrony Lasów w poszczególnych
czynnościach urzędowych.

Art. 6. Komisarz Ochrony Lasów sprawuje nad-
zór nad lasami w swoim obwodzie, a nadto do jego
obowiązków należy:

- 1) prowadzenie statystyki leśnej,
- 2) dozór nad użytkowaniem i odnowieniem lasu,
- 3) badanie na gruncie spraw dotyczących lasów
ochronnych,
- 4) sporządzanie protokołów, stosownie do prze-
pisów ustawy o ochronie lasów,
- 5) sporządzanie planów gospodarczych i kosztow-
rysów,
- 6) popieranie produkcji nasion i sadzonek,
- 7) zachęcanie drobnych właścicieli ziemskich do
zakładania szkółek leśnych,
- 8) udzielanie informacji i porad techniczno-leś-
nych.

Art. 7. Do pomocy Komisarz Ochrony Lasów
ma sobie przydaną potrzebną liczbę Podkomisarzy.

którzy zastępować go mogą we wszystkich czynnościach urzędowych.

Art. 8. Do zakresu działania Komisji Okręgowej Ochrony Lasów należą sprawy następujące:

1) decyzje w przedmiocie uznania lasów za ochronne lub wodoochronne;

2) udzielanie pozwoleń na wyręb w razach nieodzownych konieczności na terytorjum lasu, zamkniętego dla użytkowania;

3) wydawanie decyzji w sprawach zmiany użytkowania leśnego;

4) wstrzymywanie i zmienianie zarządzeń właścicieli lasów, tyjących się pustoszącego cięcia lasów;

5) wydawanie pozwoleń na pasanie bydła w młodnikach, które nie dosięgły ustanowionego wieku lub wzrostu;

6) rozpoznawanie planów gospodarstwa leśnego w lasach, obciążonych służebnościami włościąńskimi, i zatwierdzanie planów gospodarstwa leśnego w lasach, nie obciążonych służebnościami;

7) ustanawianie i wyznaczanie właścicielom lasów terminu do ręcznego odnawiania dokonanych wbrew ustawom wyrębów lub karczunku, oraz zatwierdzanie kosztorysów upraw, nakazanych przez Urzędy Ochrony Lasów;

8) dokonywanie podziału czynności między podwładnymi organami oraz udzielanie im pełnomocnictw wykonawczych;

9) rozpatrywanie zażaleń na czynności podległych im Urzędów Ochrony Lasów, oraz

10) wszelkie decyzje i sprawy, jakie będą z mocy ustawy lub rozporządzenia Komisjom Ochrony Lasów przekazane.

Art. 9. Komisję Okręgową Ochrony Lasów stanowią:

a) Prezes Komisji Okręgowej Ziemskiej, jako przewodniczący,

b) Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów,

c) potrzebna liczba radców, mianowanych z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie leśne oraz dostateczną znajomość prawa;

d) potrzebna liczba członków, zaproszonych na przeciąg 3 lat przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na przedstawienie zawodowych organizacji lub instytucji leśnych albo rolniczych, a wśród nich połowa przedstawicieli drobnej własności ziemskiej;

e) delegowany do udziału Komisji prawnik z pośród stałych członków-prawników miejscowej Komisji Ziemskiej Okręgowej, lub w braku tych osób, z pośród sędziów miejscowego sądu okręgowego.

Art. 10. Jeżeli prezes Komisji Ziemskiej Okręgowej nie może przybyć na posiedzenie, zastępuje go Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów.

Radca Komisji jest pomocnikiem i zastępcą Inspektora Ochrony Lasów we wszystkich jego czynnościach urzędowych.

Art. 11. Dla prawomocności decyzji Komisji, niezbędną jest obecność 3 osób, a mianowicie:

1) przewodniczącego lub jego zastępcy;

2) Okręgowego Inspektora Ochrony Lasów lub radcy Komisji—leśnika;

3) jednego przedstawiciela organizacji zawodowych lub instytucji leśnych.

Art. 12. Instytucje (organizacje) powołane do przedstawienia kandydatów oraz ich liczbę ustala Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych—co trzy lata.

Z pomiędzy przedstawionych kandydatów Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zaprasza połowę na członków Komisji a pozostałych na ich zastępców.

Członkowie Komisji, zaproszeni przez Ministra, stosownie do niniejszego artykułu, powoływani będą na posiedzenia kolejno po dwóch na każde posiedzenie. Członkowie Komisji, wezwani na posiedzenie, winni stawić się w oznaczonym terminie lub usprawiedliwić swoją nieobecność wobec przewodniczącego Komisji zawczasu, aby dać możliwość powołania następnego z kolei członka lub zastępcy.

Nieusprawiedliwione niestawienie pociąga za sobą nałożenie przez przewodniczącego Komisji kary pieniężnej do stu marek. Ponadto członek Komisji, nieprzybywający na posiedzenie Komisji poraz trzeci, będzie wykreślony z listy członków Komisji.

Art. 13. Wrazie niemożności przybycia na posiedzenie Komisji, Okręgowy Inspektor Lasów może delegować jednego z podwładnych sobie Komisarzy Ochrony Lasów. Delegowany Komisarz uczestniczy w posiedzeniu z prawem głosu.

Art. 14. Na posiedzenia Komisji powołani będą Komisarze Ochrony Lasów w celu dawania potrzebnych wyjaśnień i referowania spraw przez siebie

prowadzonych; będą oni mieli jedynie głos doradczy

Komisja może powołać na posiedzenie biegłych z głosem doradczym.

Art. 15. Główna Komisja Ochrony Lasów rozstrzyga w drugiej instancji sprawy, przychodzące pod jej rozpoznawanie wskutek odwołania się stron od decyzji Okręgowej Komisji Ochrony Lasów, lub w drodze art. 34 przepisów niniejszych, rozpoznaje sprawy, oddane sobie do zdecydowania lub zaopiniowania przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz zatwierdza przedstawione sobie przez Okręgową Komisję Ochrony Lasów plany gospodarcze w lasach obciążonych służebnościami.

Art. 16. Główną Komisję Ochrony Lasów przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych stanowią:

a) Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, jako przewodniczący;

b) Wice-prezes Głównej Komisji Ziemskiej, jako zastępca przewodniczącego;

c) Główny Inspektor Ochrony Lasów;

d) Naczelnik Wydziału Ochrony Lasów w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych;

e) potrzebna liczba radców, mianowanych z pośród osób, posiadających wyższe wykształcenie leśnicze i dostateczną znajomość prawa lub, zamiast nich, stałych członków Głównej Komisji Ziemskiej—prawników, delegowanych do Głównej Komisji Ochrony Lasów;

f) potrzebna liczba członków, zaproszonych na przeciąg 3 lat przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na przedstawienie organizacji lub instytucji zawodowych leśnych albo rolnych, a wśród nich połowa przedstawicieli drobnej własności ziemskiej.

Art. 17. W przedmiocie powołania do udziału w Głównej Komisji Ochrony Lasów i uczestniczenia w jej posiedzeniach przedstawicieli organizacji zawodowych ma zastosowanie art. 12 przepisów niniejszych.

Art. 18. Dla prawomocności decyzji Głównej Komisji Ochrony Lasów potrzebna jest obecność przynajmniej 5 osób, w tej liczbie przewodniczącego, Głównego Inspektora Ochrony Lasów lub jego zastępcy, oraz dwóch przedstawicieli organizacji zawodowych.

Wrazie nieobecności przewodniczącego zastępuje go Główny Inspektor Ochrony Lasów. Głównego Inspektora Ochrony Lasów może zastępować z upoważnienia Ministra inny urzędnik Ministerstwa.

W sprawach, mających znaczenie prawne, konieczna jest obecność członka Komisji—prawnika.

Art. 19. Główna Komisja Ochrony Lasów może wzywać na posiedzenia urzędników Ochrony Lasów oraz biegłych, w celu wysłuchania ich wyjaśnień. Wezwani nie mają prawa głosu w Komisji.

Art. 20. Wszystkich urzędników Ochrony Lasów oraz radców Ochrony Lasów, z wyjątkiem kancelistów i służby niższej, mianuje Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych; kancelistów i służbę mianują Inspektorowie Ochrony Lasów,—każdy w swoim okręgu.

Art. 21. Zakres działania urzędów Ochrony Lasów obejmuje sprawy, dotyczące lasów, znajdujących się w ich okręgach.

Art. 22. Podania, zażalenia i skargi składać można w Urzędach Ochrony Lasów na piśmie lub ustnie. Wrazie ustnego zgłoszenia, urzędnik, któremu podanie, zażalenie lub skarga zgłoszono, sporządza protokół, który podpisuje zgłaszający, lub, jeśli ten jest niepiśmienny, inna osoba, przy sporządzeniu protokołu obecna.

Art. 23. Urzędy Ochrony Lasów mogą podejmować wykonywanie wszelkich czynności techniczno-leśnych, dotyczących zarówno urzędzenia, jak i odnawiania i pielęgnowania lasów, za opłatą podług taksy, wydawanej przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 24. Plany gospodarstwa leśnego dla lasów ochronnych sporządzają państwowe urzędy leśne.

Zasady sporządzenia planu gospodarstwa leśnego wskaza specjalne instrukcje, wydane przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 25. Przy urządzaniu lasów, nieuznanych za ochronne, pociągającym za sobą koszt dla właściciela, stosowana ma być taksa, zatwierdzona przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, jeżeli plany gospodarstwa leśnego sporządzają mają technicy państwowi. Wszelkie uzupełnienia i zmiany, dotyczące instrukcji i taksy, podawane będą do ogólnej wiadomości w Dzienniku Urzędowym.

Art. 26. Każdy plan gospodarstwa leśnego podlega rejestracji i zatwierdzeniu Okręgowej Komisji

Ochrony Lasów. Zatwierdzenie nastąpi winno przed upływem roku, jeżeli decyzja uznania lasu za ochronny zapadła przed 1 marca i nie później, niż w następnym roku—jeżeli decyzja ta zapadła po 1 marca. Plan gospodarstwa leśnego ma być przed zatwierdzeniem przedłożony właścicielowi lasu lub jego zarządzającemu, którym służy prawo odwołania się do Okręgowej Komisji Ochrony Lasów w ciągu miesiąca od daty okazania planu.

Art. 27. Do składania wniosków o uznanie lasów za ochronne są uprawnieni:

1) urzędy administracji leśnej i policji;

2) władze samorządowe na terytorjum swoich obwodów, oraz

3) każdy zagrożony szkodą.

Art. 28. Wnioski składać należy do właściwego Inspektora Lasów wprost lub za pośrednictwem miejscowego Urzędu Leśnego. Uznanie lasu za ochronny oraz decyzja, dotycząca powstrzymania lub zakazu rębów pustoszących, ma poprzedzać zbadanie przez Komisarza wszystkich okoliczności sprawy na gruncie.

Art. 29. O terminie mającego się odbyć badania na gruncie właściciela lasu, a w jego nieobecności zarządzającego lasem, ma być zawczasu zawiadomiony conajmniej na 7 dni.

Niestawienie się tych osób nie wstrzymuje badania.

Art. 30. Przy każdym badaniu sprawy ma być sporządzony na gruncie protokół, do którego zapisuje się wszelkie zebrane wiadomości. Odpis protokołu ma być zakomunikowany właścicielowi lasu, jego pełnomocnikowi lub zarządzającemu lasem, poczem bezzwłocznie przesłany do Okręgowej Komisji Ochrony Lasów.

Art. 31. Właściciel lasu, lub zarządzający, ma prawo odwołać się w ciągu miesiąca od daty sporządzenia protokołu do Komisji Ochrony Lasów z zastrzeżeniami przeciw treści protokołu.

Art. 32. Po upływie miesięcznego terminu, wskazanego w art. 26 i 31, o ile nie zaszła potrzeba badania uzupełniającego, przewodniczący Komisji Ochrony Lasów wyznaczy posiedzenie Komisji do rozpoznania sprawy.

O terminie posiedzenia otrzyma zawiadomienie właściciel lasu i osoby wymienione w art. 27 mają prawo brać udział w postępowaniu przed urzędami Ochrony Lasów—osobiście lub powierzyć zastępstwo pełnomocnikom na zasadach postępowania w Urzędach Ziemskich. Wyjaśnienia właściciela lub jego pełnomocnika lub zarządzającego oraz innych osób, uczestniczących w sprawie, dawanego w toku rozprawy, mają być wciągane do protokołu posiedzenia.

Nieobecność tych osób nie wstrzymuje biegu sprawy.

Art. 33. W każdej sprawie ma zapadać decyzja, szczegółowo uzasadniona, z wyłączeniem wszelkich okoliczności. Decyzja ta ma być zakomunikowana właścicielowi lasu w drodze urzędowej.

Art. 34. Decyzje Komisji Okręgowej zapadają zwykłą większością głosów członków, obecnych na posiedzeniu. Przewodniczący głosuje ostatni i przy równym podziale głosów jego zdanie rozstrzyga.

W protokole zamieszczane być winny oświadczenia tych członków, niezgadających się z decyzją Komisji, którzy tego zażądata.

Jeżeli decyzja zapadła wbrew głosom lub głosowi (jeżeli na posiedzeniu był tylko jeden) technika leśnego, sprawa winna być skierowana do Głównej Komisji Ochrony Lasów, która poweźmie decyzję ostateczną.

Art. 35. Wszelkie decyzje w Komisji Ochrony Lasów obowiązują właścicieli od dnia następującego po dniu ogłoszenia decyzji w przepisany trybie.

Art. 36. Osoby, biorące udział w postępowaniu, mają prawo odwołać się od decyzji Komisji Okręgowej do Głównej Komisji Ochrony Lasów. Zażalenia składane być mają w ciągu 3 miesięcy po ogłoszeniu decyzji, za pośrednictwem właściwych Komisji Okręgowych, które są obowiązane w terminie dwutygodniowym, licząc od dnia otrzymania zażalenia, przesłać akta sprawy wraz z wyjaśnieniami.

Art. 37. Decyzje Głównej Komisji Ochrony Lasów są ostateczne i zaskarżeniu nie ulegają. Jeżeli Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych nie zgadza się z decyzją Głównej Komisji Ochrony Lasów, poddać ją można pod ponowne rozpoznanie połączonych Komisji Głównej Ochrony Lasów i Ziemskiej z udziałem Szefa Sekcji Lasów w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych. Jeżeli Komisję połączoną decyzję zatwierdzą, pozostaje ona w mocy, w przeciwnym razie Główna Komisja Ochrony Lasów poweźmie nową decyzję, stosownie

do opinii Komisji połączonych.

W Komisjach połączonych przewodniczy Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych lub jego zastępca.

Art. 38. Wykonanie decyzji w Komisji Ochrony Lasów należy do Inspektora Okręgowego Ochrony Lasów i podwładnych mu urzędników.

Art. 39. Urzędnicy Ochrony Lasów mają prawo, w celu wykonywania swych czynności, wstępu do lasu w każdym czasie. Właściciele lasów tudzież osoby zawiadujące lub zarządzające lasami nie mogą stawiać przeszkód Urzędowi Ochrony Lasów przy pełnieniu przez nie obowiązków służbowych, lecz obowiązani są udzielać wszelkich wiadomości i okazywać żądane współdziałanie.

Przepisy przechodnie.

Art. 40. Czynności nadzorcze byłych rosyjskich urzędników lasów państwowych, policji i komisarzy włościńskich w zakresie ochrony lasów przechodzą na Komisarzy Ochrony Lasów; czynności b. Komitetów Ochrony Lasów i Gubernjalnych Komisji do spraw włościńskich w tymże zakresie — na Komisje Okręgowe Ochrony Lasów; czynności Rady Głównozarządzającego Rolnictwem i Wydziału Ziemińskiego w zakresie ochrony lasów — na Główne Komisje Ochrony Lasów.

Art. 41. Postępowanie, rozpoczęte i niezakończony do dnia objęcia zarządu Ochrony Lasów przez władze państwowe polskie, będzie zakończone przez te władze polskie, stosownie do przepisów niniejszych, oraz ustaw i rozporządzeń, jakie będą w tym przedmiocie wydane.

Art. 42. Rozporządzenia wykonawcze oraz szczegółowe instrukcje i przepisy w przedmiocie postępowania w Urzędach Ochrony Lasów wyda Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) Jędrzej Moraczewski,

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) B. S.

Dan w Warszawie, dnia 16 stycznia 1919 r.

DEKRET

o OBOWIĄZKOWEM UBEZPIECZENIU NA WYPADEK CHOROBY.

(Ciąg dalszy).

VI. Składki.

A. Wysokość i podział składek.

Art. 87. Wysokość składek winna być ustalona w ten sposób, aby wraz z innymi dochodami wystarczała na pokrycie wszystkich wydatków i świadczeń, w Statucie Kasy przewidzianych.

Art. 88. Przy założeniu Kasy składki wynoszą 5% płacy ustawowej.

Art. 89. Gdy składki nie wystarczają na pokrycie świadczeń obowiązkowych i innych wydatków statutowych, winny być za zgodą Urzędu Ubezpieczeń podniesione.

Art. 90. Członkowie obowiązkowi płacą 2/5 przypadającej na nich składki, ich pracodawcy zaś—3/5.

Art. 91. Za terminatorów i praktykantów, nie pobierających żadnego wynagrodzenia, składki opłacają w całości ich pracodawcy.

Art. 92. Trzy piąte (3/5) składki, przypadającej na niestale zatrudnionych, ponosi gmina w miejscu ich zamieszkania. Gmina ma prawo przenieść tę część składek na kategorię osób, które korzystają najczęściej z pracy niestale zatrudnionych.

Art. 93. Składkę za osoby, pobierające wynagrodzenie wyłącznie lub przeważnie w naturze, płaci w całości pracodawca, przyczem wartość wynagrodzenia w naturze określa się na podstawie cen miejscowych, ustanowionych przez Urząd Ubezpieczeń.

Art. 94. Koszty leczenia członków Kasy (oraz ich rodzin), tracących zarobek wskutek braku pracy (art. 71), zwraca Kasie skarb Państwa.

Na pokrycie powyższych kosztów leczenia Kasa Chorych otrzymuje od skarbu Państwa zaliczkę w wysokości 5% sumy składek w ciągu ubiegłego półrocza.

Rozrachunki pomiędzy Kasą Chorych a Skarbem Państwa na podstawie przeciętnych kosztów le-

czenia oraz wypłaty wzajemne dokonywane są co 3/4 roku (30/VI i 31/XII).

Art. 95. Członkowie dobrowolni z własnych środków wpłacają całość przypadającej na nich składki i wpisowe w wysokości, określonej przez Radę Kasy.

Art. 96. Członkowie, którzy czasowo otrzymują płacę mniejszą, pozostają nadal w swej dawnej wyższej grupie zarobkowej, jeżeli sami opłacają różnicę składki, lub jeżeli pracodawca zgadza się wraz z nimi ponosić dawną składkę wyższą.

Art. 97. Jeżeli Kasa stwierdzi, bądź na żądanie ubezpieczonego, bądź z własnej inicjatywy, że zarobek ubezpieczonego jest wyższy od podanego w deklaracji pracodawcy, to przenosi ubezpieczonego do wyższej grupy zarobkowej.

Art. 98. Składki winny być wpłacane aż do dnia zawiadomienia (zgodnie z art. 29) o zaprzestaniu pracy przez ubezpieczonego i obliczane zawsze za pełny tydzień.

Art. 99. Za członków, wstępujących w pierwszej połowie tygodnia (poniedziałek, wtorek, środa), Kasa pobiera składkę całotygodniową, za wstępujących zaś w drugiej połowie tygodnia (czwartek, piątek, sobota) — nie pobiera żadnej.

Art. 100. Za członków, wstępujących w pierwszej połowie tygodnia, Kasa nie pobiera wcale składki tygodniowej lub zwraca już wpłaconą. Za wstępujących w drugiej połowie tygodnia Kasa pobiera składki za pełny tydzień.

(Dalszy ciąg nastąpi).

ROZPORZĄDZENIE.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad Elektrownią Warszawską:

Minister Spraw Wewnętrznych mianuje ob. inż. Edwarda Opęchowskiego Zarządcą Państwowym dla zarządu sprawami Elektrowni Warszawskiej aż do nowego rozporządzenia.

Minister

(—) Thugutt.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad Elektrownią Łódzką.

Minister Spraw Wewnętrznych mianuje ob. Lucjana Jętkiewicza Zarządcą Państwowym do zarządu sprawami Elektrowni Łódzkiej aż do nowego rozporządzenia.

Za Ministra

(—) N. Barlicki.

Warszawa, dnia 15 stycznia 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 20 b. m. uchwalono projekty dekretów o sekwestrze broni oraz o urzędach pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami, postanowiono wyasygnować znaczniejsze kwoty na cele nabycia materiałów wojennych dla wojska, omawiano sprawy aprowizacyjne, zwłaszcza sprawę sprowadzenia żywności z krajów Koalicji. wreszcie wysłuchano informacji p. Prezydenta Ministrów z dziedzin polityki zagranicznej.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje:

Przy Biurze prac przygotowawczych na Kongres została utworzona specjalna Komisja Wojskowo Strategiczna, złożona z przedstawicieli obu naczelnych organów władzy wojskowej.

Na pierwszym posiedzeniu Komisji Ministerstwa Spraw Wojskowych reprezentowali: gen. Michaels, admirał Porębski i Szef Departamentu I pułk. Czerwiński; Sztab Generalny: gen. Falewicz, zastępca Szefa Sztabu Generalnego pułk. Nieniewski i pułk. Zwierkowski. Posiedzenie zajął marszałek Pułaski, składając przewodnictwo w ręce gen. Michaelsa.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. komunikuje, że Minister Spraw Wewnętrznych rozesłał do Komisarzy Ludowych okólnik treści następującej:

„Pragnąc postawić organizujący się aparat władz administracyjnych na możliwej wysokości zadania i usunąć nawet pozory zarzutów, że kieruje się ono w urzędowaniu jakimikolwiek względami ubocznymi nad interes ludności i dobro Państwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych postanowiło, co następuje:

Kierowniczych stanowisk w administracji powiatowej nie mogą zajmować osoby miejscowe, posiadające w danym powiecie własność nieruchomości ziemskiej, względnie przedsiębiorstwo przemysłowe lub pozostające z urzędem powiatowym w stosunkach zarobkowo-handlowych.

Stosowanie czasowych wyjątków, dopuszczalne ze względu na dobro służby w obecnym okresie przejściowym, może mieć miejsce tylko na skutek specjalnego zezwolenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) Barlicki“.

Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych komunikuje, że do Komisarzy Ludowych został rozesłany okólnik treści następującej:

Wielu Komisarzy Rządu Ludowego używa uniformów przy wykonywaniu czynności służbowych. Rząd nie zamierza wprowadzać uniformów urzędniczych dla funkcjonariuszy administracyjnych, będąc zasadniczo przeciwnym umundurowaniu urzędników-obywateli, które byłoby jednym z środków do wytworzenia kasty urzędniczej. W obecnych jednakowoż przełomowych czasach uważa Rząd noszenie przez urzędników adm. pewnych oznak zewnętrznych za tak zwane „zło konieczne“, zwłaszcza w zatknięciu się z nieświadomą ludnością wiejską, i pozostawia swobodnemu ocenieniu ob. Komisarzowi R. L., kiedy i w jakich wypadkach oznak tych używać należy. Rozchodzi się jednakowoż o ujednostajnienie tych oznak, by zapobiedz nieporozumieniu wobec panującej w tym względzie różnorodności i nie dopuścić do ośmieszenia władzy rządowej skutkiem noszenia przeróżnych fantastycznych uniformów urzędniczych ze złotymi galonami, gwiazdkami i t. p.

Jako oznaki zewnętrzne urzędników adm., tylko w razie koniecznej potrzeby używać się mające, przepisują niniejszem:

1) do służby zewnętrznej—szarą czapkę oficerską (maciejówkę) ze złotą podpinką nad daszkiem (n. b. dla odróżnienia od srebrnych oficerskich podpink), jednakowoż bez metalowej różnicy oficerskiej pod orzelkiem.

2) Do służby wewnętrznej—amarantową szarfę z białymi krawędziami wypustkami i kształcie i szerokości, używanej przez urzędników sędziowskich, z białym metalowym orzelkiem na środku piersi. Na szarfi Komisarza R. L. naszyte być mają pod orzelkiem białe, metalowe litery K. R. L. (Komisarz Rządu Ludowego). Szarfę tę należy nosić sposobem przez sędziów używanym.

3) Wszelkie inne, jak wyżej opisane, oznaki usunąć należy w jaknajkrótszym czasie, a Ministerstwu Spraw Wewnętrznych (Sekcja II Insp. gen.) donieść o zastosowaniu się do niniejszego zarządzenia.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) Januszewski.

Na skutek niezgodnego z prawdą przedstawienia w prasie przebiegu i rezultatów rewizji, dokonanej przez Milicję Ludową w mieszkaniu radnego miasta Tymińskiego—Wydział Prasowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przesyła następujące wyjaśnienie:

Rewizja w mieszkaniu radnego Tymińskiego dokonana była na skutek rozkazu Komendanta M. L. Okręgu Warszawskiego. Po okazaniu rozkazu (Nr. 77) funkcjonariusze M. L. zapytali p. Tymińską, czy przechowuje broń, na co otrzymała odpowiedź przeczącą. Wobec wszelkie wiarogodnych informacji, posiadanych przez M. L., że w mieszkaniu radnego Tymińskiego przechowywana jest broń i amunicja, — przystąpiono, za zgodą p. Tymińskiej, do rewizji. Podczas rewizji znaleziono: 10 karabinów niemieckich, 15 bagnatów, 10 rewolwerów systemu „Buldog“ i browning Nr. 238971, 400 sztuk naboju rewolwerowych, 90 sztuk naboju karabinowych, 1-ą rakietę, 1 szablę rosyjską z napisem „za chabrost“, „Makiedonskija Balkany“.

Odezwy i pieczęcie N. Z. R. zostały nazajutrz zwrócone.

Protokół stwierdzający powyższe podpisali, prócz przedstawiciela M. L., p. Marja Tymińska, właścicielka mieszkania, i świadek Piotr Kuczyński.

Sztab Milicji Ludowej, za pośrednictwem Wydziału Prasowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, komunikuje, co następuje:

W zatargach zbrojnych w Błoniu, Radomiu i t. d., o których było podane w prasie, nie brała udziału Państwowa Milicja Ludowa, która wówczas w tych miejscowościach nie była jeszcze zorganizowana i czynna, lecz lokalne organizacje, nazywające siebie milicją.

Kronika polityczno-społeczna.

Obchód rocznicy powstania. Ze względu na niepogodę i stan zdrowia weteranów zaniechano w śródomowym obchodzie rocznicy powstania 63-go roku uroczystości na Placu Saskim. Ustalono natomiast następujący porządek obchodu:

Punktem zbornym dla Weteranów będzie o godz. 9 rano gmach Muzeum Przemysłu i Rolnictwa (Krak. Przedmieście 66), przystrojony na tę uroczystość w emblematy narodowe i sztandary. Przed gmach Muzeum o godzinie 9 i pół rano przybędą oddziały wojska polskiego i stąd do katedry św. Jana wyruszy pochód w oryndku następującym: na przedzie powóz z uczestnikami Powstania 31 roku, z których kilku pozostało jeszcze przy życiu, eskortowany przez oddział ulanów. Za powozem orkiestra wojskowa i pluton piechoty. Dalej — członkowie Stow. Weteranów 1863 roku ze swym sztandarem, oraz sztab oficerski z komendantem J. Piłsudskim. Za sztabem — kordon wojskowy, dalej zaś — luźna publiczność.

Przedstawiciele stowarzyszeń, cechów i t. d. prośeni są o przybycie wprost do kościoła św. Jana ze sztandarami. Nabożeństwo odprawi J. E. ks. biskup Gall, mowę wygłosi ks. Szlagowski.

Po nabożeństwie ze świątyni wyruszy pochód przez Św. Jańską, Stare Miasto i Zakroczymską na stoki Cytadeli pod krzyż Traugutta. Delegacje poskładają pod krzyżem wieńce. Uczestnik Powstania 63-go roku, a obecny oficer wojska polskiego, p. Feliks Józefowicz, wygłosi mowę; oddziały wojskowe dadzą trzykrotną salwę.

Pochód rozwiąże się, natomiast delegacja wojskowa uda się na Powązki, gdzie na grobie ś. p. Krzezińskiego, ostatnio zmarłego członka Rządu Narodowego, złoży wieńiec.

O pomoc dla młodzieży wileńskiej. Od komitetu obrony Kresów wschodnich otrzymujemy następujący komunikat:

Rodaey! Wraz z oddziałem gen. Wejtki opuścili Wilno dwie kompanie młodzieży szkolnej, które uprzednio po bohatersku walczyły na przednich pozycjach i wprost z pod kół bolszewickich otrzymały rozkaz odwrotu. Chłopcy ci, z których niektórzy mają zaledwie po 14 lat, opuścili Wilno bez żadnych rzeczy i żadnych prawie środków materialnych, gdyż nie było czasu na zaopatrzenie się w nie, a nawet na pożegnanie z rodzinami.

Wspomniana młodzież, podobnież zresztą jak i cały oddział gen. Wejtki, została w Białymstoku ograbiona przez żołdaków niemieckich z tych resztek rzeczy i pieniędzy, jakie jeszcze posiadała. Rozbestwieni Prusacy bili i znęcali się nad bezbronnymi chłopcami, a przy przekraczaniu linii demarkacyjnej podlegli oni ponownej rewizji, przyczem posterunki niemieckie obdarły ich z tego, czego nie zdążyli im odebrać w Białymstoku.

Młodzież ta łącznie z całym oddziałem gen. Wejtki została następnie skierowana do Ostrowia w Łomżyńskim, ale rzeczywistość nie mogła być tam umieszczona w warunkach dla niej odpowiednich. Nie mogła być ona pozostawiona w wojsku ze względu na wiek i niedokończoną naukę szkolną, trzeba więc tym młodocianym obrońcom Wilna, oderwanym od swych najbliższych, dać możliwość kontynuowania nauk, trzeba im zapewnić utrzymanie aż do czasu, kiedy się stanie dla nich możliwy powrót do rodzinnego Wilna.

Komitet Obrony Kresów Wschodnich postanowił zająć się losem tej młodzieży, ale zadaniu sprostać może tylko w takim razie, o ile spotka się z poparciem całego społeczeństwa polskiego.

Warszawa, serce Polski — nie pozostanie obojętną, wierzmy w to głęboko, na los tej młodzieży kresowej, która, gorącym patriotyzmem kierowana, pośpieszyła odczołkować z całkowitem zaparciem się na nierówny bój z moskiewską nawałą, a obecnie jest pozbawiona wszystkiego: obuwia, ubrania, bielizny, książek szkolnych. Dziś 135 tych uczniów z Wilna przybywa z Ostrowia do Warszawy. Odwołujemy się do ofiarności ogółu, ufni, że zawód spotkać nas nie może. Ofiary na ten cel prosimy składać w redakcjach pism lub w Wydziale Finansowym Komitetu Obrony Kresów Wschodnich (Długa Nr. 50, 4 piętro, pokój Nr. 403).

Przedłużenie terminu rejestracji strat wojennych. Wydział rejestracji strat wojennych i należności, przypadających od skarbu rosyjskiego, komunikuje, iż termin przyjmowania rejestracji zostaje przedłużony do 28 lutego r. b. włącznie.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 20 stycznia (PAT). — Artylerja nieprzyjacielska ostrzeliwała Lwów.

Pozatem na wszystkich frontach sytuacja bez zmiany.

Szef sztabu generalnego,
Szeptycki,
generał dywizji.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Dama pikowa”, jutro „Straszny dwór”.

Teatr Rozmaitości. Dziś „Rycerz z Labędziem”, jutro „Szlakiem Legjonów” Morstina.

Teatr Polski. Dziś „Szopka staropolska”.

Teatr Letni. Dziś i jutro „Przylapanie”.

Teatr Mały. Dziś i jutro „Lekomyślna siostra”.

Teatr Nowości. Dziś i jutro „Ewa”.

Teatr Praski. Dziś „Tanten”, jutro przedstawienie oryginalne, jako w rocznicę powstania styczniowego.

Teatr Powszechny. Dziś i jutro „Alzacja”.

Od Wydawnictwa.

Z powodu, iż liczne numery „Monitora Polskiego” z roku 1918 są zupełnie wyczerpane, nie możemy zadośćuczynić żądaniom dostarczenia kompletów za rok ubiegły.

Tymczasowa Ustawa O Powszechnym Obowiązku Służby Wojskowej

wyszła z druku i jest do nabycia
w Administracji „Monitora Pol-
skiego” oraz w księgarniach.
186 Cena 30 f.

Ogłoszenie.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Płocka wzywa niniejszym następujących wierzycieli hipotecznych, których prawa zabezpieczone są na hipotece nieruchomości w m. Płońsku pod Nr. 219a sep. hip. Nr. 172 lit. P., a mianowicie:

1. Sukcesorów wo zmarłej w Płońsku Frymecie z Solomonów Kane.
2. Szmaja Kane.
3. Abram Mosiek Kane.
4. Elka z Kanów Gutmacher, wdowa,

aby się stawili w dniu 24 lutego 1919 roku o godz. 11 przed południem w kancelarji Notariusza przy Sądzie pokoju miasta Płocka p. Zygmunta Mazowieckiego, celem odebrania swojej sumy z przysługującej na tę nieruchomość pożyczki Towarzystwa, a to pod skutkami w § 28 Ustawy Towarzystwa zastrzeżeniemi w razie niestawienia się. 369

Kolej Koszycko-Bogumińska śląska część.

Za pozwoleniem Ministerstwa Komunikacji w Warszawie podwyższa się z dniem 1 lutego r. 1919 o 50% taryfę osobową i bagażową, część II ważną od 15 listopada r. 1917 na śląskiej części kolei koszycko-bogumińskiej.

Podwyższeniu nie podlegają ceny tygodniowych biletów powrotnych dla robotników, jakoteż ceny zwyczajnych robotniczych biletów powrotnych i miesięcznych biletów dla uczniów.

Najniższa należność dla przewozu jednego psa wynosi 30 halerczy, dla bagażu 80 halerczy, a dla przesyłek ekspresowych 260 halerczy, oprócz należności stempłowej. 368

ZGINĘŁA

w listopadzie 1918 r. książka emerytalna na imię Jana Klemensiewicza, byłego referenta wydziału ubezpieczeń od ognia we Włoszczowie. 367

Skarb zasobny — to w chwili obecnej cała siła Państwa Polskiego.

Od tego zależy nasza przyszłość,

ład i porządek w kraju.

Ojczyzna wzywa was!

Kupujcie Polską Pożyczkę Państwową.